

nu, men det er et spørgsmål, om det er særlig godt, og det er i hvert fald meget, meget kostbart.

Men er det ikke meget rimeligt, at man kan trække sig tilbage, hvis man begynder at få det dårligere? Til det må jeg sige, at der også er en anden statistik, og den er faktisk meget interessant. I de seneste år, faktisk også under den nuværende regering, er folk fra 50 år og opefter begyndt at få det bedre rent helbredsmæssigt. De erhvervsaktive 50-55-årige føler sig raskere, og også de erhvervsaktive 60-66-årige føler i dag, at de rent helbredsmæssigt har det langt, langt bedre, end den tilsvarende aldersgruppe havde det for 6 år siden. Der er altså ved at ske noget med den ældre generation, og det vil igen sige, at vi står med nogle ældre, som føler, at de kan noget mere; men alligevel falder de alle sammen brat fra, fordi vi har indført nogle forskellige ordninger for dem over 60 år, og spørgsmålet er, om SF har en målsætning om at øge erhvervsfrekvensen for de over 60-årige.

Venstre har følgende alternativer til det system, SF foreslår:

Punkt 1: At man skal have retten til at arbejde også ud over sin folkepensionsalder, altså arbejde helt til man er 70 år eller mere og dermed udskyde folkepensionen og så kunne få lidt ekstra i folkepension, hvis man gør det.

Punkt 2: At man har en mulighed for at få en øget præmiering ved pensioneringsordninger, som man helt eller delvis selv betaler til, og dermed også selv kan bestemme tidspunktet for, hvornår man ønsker at trække sig tilbage og kan trække sig fleksibelt tilbage.

Punkt 3: Vi opfordrer organisationerne til at aftale en øget brug af deltidsarbejde, således at unge familier, men også ældre familier kan arbejde på nedsat tid.

Punkt 4: Vi ønsker en mere målrettet voksen-videreuddannelse, der også er tilrettelagt efter de lidt ældres behov på arbejdsmarkedet, således at de ikke skal gå på det samme AMU-kursus hele livet igennem.

Punkt 5: Vi kunne godt tænke os en debat om – men det er sådan lidt mere overordnet – den måde, vi i lønner hinanden på i vores samfund. Altså at vi stiller nogle spørgsmål ved, hvorvidt den anciennitet, der gælder i dag, også skal gælde i fremtiden. Når man nærmer sig pensioneringstidspunktet, er det jo også der, man har de højeste lønninger, men ikke de højeste behov. Det er i virkeligheden ikke særlig logisk. Hvis man kun fungerer 80 pct., så burde det jo

egentlig også være sådan, at vi havde et lønsystem, som indretter sig på, at man så får 80 pct. Det er selvfølgelig en meget fundamental og en meget følsom diskussion.

Kort sagt: Venstres seniorpolitik er en vifte af forskellige muligheder, hvor tilbagetræknings-tidspunktet er fleksibelt med en langsom af-trapning sammenholdt med et lønsystem, der ikke i samme grad er bundet til anciennitet.

Men det vigtigste for os er, at den enkelte i videst muligt omfang selv kan bestemme og tage et ansvar, frem for at vi opbygger en hel masse ordninger, som der lægges op til i SF's forslag.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti principielt er enig med SF i, at der bør gøres en ekstra indsats for de over 50-årige, da ledigheden er særlig høj i denne gruppe. Vi erkender, at ledigheden blandt de ældre kræver en særlig indsats, og vi siger da også tak for den debat, vi har fået om det.

Desværre lader det nok til, at SF har haft lidt vrøvl med timingen i denne sag. Man er nok kommet lidt for sent med forslaget om, at de over 50-årige skal prioriteres særlig højt i den aktive arbejdsmarkedspolitik. Det er faktisk besluttet, at de over 50-årige fra 1998 skal være en særlig målgruppe i den regionale arbejdsmarkedspolitik. De regionale arbejdsmarkedsråd har således – på forskellig vis vel at mærke – prioriteret de over 50-årige i arbejdsmarkedsindsatsen.

Derfor vil forslaget bestemmelser om særlige rettigheder for de over 50-årige ikke tilføre indsatsen meget nyt. Det vil nok blot føre til en øget centralisering i klar modstrid med gammel dansk tradition for forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. De regionale arbejdsmarkedsråds manøvrerum vil nok blive begrænset, og det er vi sådan set imod i decentraliseringens og fleksibilitetens navn. Vi tror på, at det er de lokale folk, der kender det lokale arbejdsmarked bedst, og også derfor mener vi, at vi har pligt til at sikre dem råderum.

Det fremgår af forslaget, at arbejdsløse på over 50 år skal have ret til en særlig vejledningssamtale og dér få et særligt tilrettelagt vejledningsforløb og derefter en individuel handlingsplan. Igen må vi sige, at vi er ved at klientgøre en lille smule på det her område. Vi synes at glemme, at det er den arbejdsløse selv, der kender sin egen situation bedst, og i sidste ende